

Nr 58.

Av herr **Leffler**, om rätt för riksbanksfullmäktige att utse andre deputerade utom fullmäktiges krets.

I motion nr 456 till 1936 års riksdag hemställde jag, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till förändringar i regeringsformen § 72 och därtill hörande författningar, åsyftande dels en förstärkning av fullmäktige i riksbanken genom representation för näringslivet i hudsak efter de riktlinjer, som uppdragits av 1917 års bankkommitté och förordats av arbetslöshetsutredningen, dels att möjliggöra, att till förste deputerad må kunna utses person även utom bankofullmäktige, samt att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i § 16 mom. 1 andra stycket i reglementet för Sveriges riksbank, att fullmäktige skola vara berättigade att utse de två andre deputerade inom eller utom sig.

Med anledning av denna motion beslöt riksdagen på hemställan av konstitutionsutskottet i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en allsidig och med vissa angivna förbehåll förutsättningslös utredning av frågan om riksbanksledningens organisation samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Vid förfrågan i finansdepartementet, huruvida ifrågavarande utredning påbörjats, har jag erfarit, att statsrådet och chefen för finansdepartementet icke har för avsikt att för närvarande föreslå igångsättande av en utredning om förstärkning av fullmäktigeinstitutionen genom ökad representation för näringslivet. Frågan om rätt för fullmäktige att utse andre deputerade jämväl utom sin krets har statsrådet icke ansett vara av den principiella räckvidd, att den bör utredas genom Kungl. Maj:ts försorg.

Vid detta förhållande avstår jag tills vidare från att ånyo upptaga frågan om den av mig ifrågasatta utredningen om viss förstärkning av fullmäktigeinstitutionen och om att till förste deputerad må kunna utses person även utom bankofullmäktiges krets.

Under hänvisning till vad jag i ovannämnda motion anfört om att såväl vice riksbankschefen som riksgäldsdirektören få utses av vederbörande fullmäktige inom eller utom fullmäktiges egen krets, tillåter jag mig däremot ånyo föreslå, att de båda andre deputerade i riksbanken skola kunna utses såväl inom som utom fullmäktige.

Om en dylik förändring genomföres och detta leder till att endera av eller båda andre deputerade framdeles komma att utses utom fullmäktiges krets, behöva elektorerna hädanefter vid fullmäktigevalen icke tillse, att två av de valda skola kunna vara andre deputerade. Riksdagen beredes därigenom tillfälle att till ledamöter i fullmäktige utse antingen flera riksdagsmän eller — utan minskning i det nuvarande antalet riksdagsmän — representanter för näringslivet, vilka icke äro riksdagsmän.

Till förste suppleant för fullmäktige har enligt praxis hittills utsetts en tjänsteman inom riksbanken, som lämpat sig för tjänstgöring som ersättare för andre deputerade. Vid bifall till det av mig framställda förslaget kommer riksdagen följaktligen hädanefter att vid utseende av förste suppleant icke vara bunden av hittillsvarande praxis. I reglementet § 16 mom. 3 andra stycket säges nämligen ingenting om att vikarien för andre deputerad skall utses bland suppleanterna.

Med åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i § 16 mom. 1 andra stycket i reglementet för Sveriges riksbank, att fullmäktige skola vara berättigade att utse de två andre deputerade inom eller utom sig.

Stockholm den 19 januari 1938.

Edvin Leffler.

I motionens syfte instämmer

Sven Lundberg.